

Spis 8 As 14/2008 byl spojen se spisem číslo 8 As 11/2008 a pod touto spisovou značkou bylo rozhodnuto takto:

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: **N. T. V.**, zastoupené JUDr. Jaroslavem Savkem, advokátem se sídlem Dlouhá 31/63, Teplice, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 7. 2. 2007, čj. VS-437/RK/3-2006, o kasačních stížnostech žalobkyně proti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2007, čj. 8 Ca 87/2007 - 26 a ze dne 16. 10. 2007, čj. 8 Ca 87/2007 - 48,

t a k t o :

- I. Řízení vedená u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8 As 11/2008 a 8 As 14/2008 **se spojují** ke společnému projednání a rozhodnutí. Věc bude nadále vedena pod sp. zn. 8 As 11/2008.
- II. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 10. 2007, čj. 8 Ca 87/2007 - 48, **se zrušuje**.
- III. Kasační stížnost žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2007, čj. 8 Ca 87/2007 - 26, **se odmítá**.

O d ů v o d n ě n í :

Ministr vnitra rozhodnutím ze dne 7. 2. 2007, čj. VS-437/RK/3-2006, zamítl rozklad žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 2. 10. 2006, čj. OAM-334-10/TP-2006, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o povolení k trvalému pobytu.

Žalobkyně napadla rozhodnutí ministra vnitra žalobou u městského soudu v Praze, v rámci žaloby požádala o přiznání odkladného účinku. Městský soud usnesením ze dne 26. 4. 2007, čj. 8 Ca 87/2007 - 26, nepřiznal žalobě odkladný účinek.

Žalobkyně brojila proti usnesení o nepřiznání odkladného účinku kasační stížností (kasační stížnost I.) z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., již zejm. namítla, že usnesení neobsahuje odůvodnění, nelze tedy zjistit, jakou úvahou se městský soud řídil při závěru o dočasné povaze usnesení v rámci poučení o nepřípustnosti kasační stížnosti

[§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.]. Žalobkyně se domnívá, že v jejím případě nelze akceptovat způsob reparace uvedený v nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 156/05. Žalobkyně navrhla rovněž přiznání odkladného účinku kasační stížnosti II.

Nejvyšší správní soud již na tomto místě uzavírá, že uvádí-li žalobkyně v souvislosti s kasační stížností I. nepřezkoumatelnost výroku I. rozsudku, není zřejmé, co tím má na mysli, neboť městský soud rozhodoval usnesením s pouze jedním výrokem.

Městský soud vyzval žalobkyni usnesením ze dne 21. 5. 2007, čj. 8 Ca 87/2007 - 36, k zaplacení soudního poplatku z kasační stížnosti I., žalobkyně pak požádala o osvobození od soudních poplatků. Městský soud usnesením ze dne 16. 10. 2007, čj. 8 Ca 87/2007 - 48, pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastavil. Z odůvodnění usnesení se podává, že zastavil řízení o kasační stížnosti I.

Žalobkyně brojila proti usnesení o zastavení řízení kasační stížností II., z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. d) a e) s. ř. s., jíž zejm. namítla, že poté, kdy jí nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků, měla být nově vyzvána k zaplacení soudního poplatku, což se však nestalo. Žalobkyně bez dalšího odůvodnění uvedla, že výrok o zastavení řízení je nepřezkoumatelný. Žalobkyně navrhla rovněž přiznání odkladného účinku kasační stížnosti II.

Žalovaný ponechal posouzení věci na Nejvyšším správním soudu s tím, že se k uvedeným problémům nebude blíže vyjadřovat.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasačních stížností v mezích jejich rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadená rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Kasační stížnost II. je důvodná.

Kasační stížnost I. není přípustná.

Nejvyšší správní soud předem dalšího odůvodnění konstatuje, že kasační stížnosti spolu zcela zjevně souvisí, proto i s přihlédnutím k principu procesní ekonomie spojil řízení o obou kasačních stížnostech ke společnému projednání a rozhodnutí (§ 38 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

Kasační stížností II. žalobkyně namítla, že městský soud zastavil řízení o kasační stížnosti I., aniž ji po zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků opětovně vyzval k uhrazení poplatku z kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud s odkazem ke svému již dříve zaujatému právnímu názoru (srov. rozsudek ze dne 26. 1. 2006, čj. 1 As 27/2005 - 87, www.nssoud.cz) dává žalobkyni zapravdu. Předpokladem zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku (§ 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) je nejen to, že poplatek nebyl zaplacen, ale také to, že účastník byl k jeho zaplacení vyzván a poučen o následcích nesplnění výzvy (odst. 3 tamtéž) a že marně uplynula lhůta k zaplacení. Zamítl-li soud návrh na osvobození od poplatkové povinnosti, jímž účastník reagoval na výzvu k zaplacení poplatku, musí účastníka opětovně vyzvat k zaplacení, stanovit mu lhůtu a poučit jej o následcích nesplnění výzvy; k prve stanovené lhůtě již nelze přihlížet.

Již nad rámec nutného odůvodnění Nejvyšší správní soud ke kasační stížnosti II. dodává, že na rozdíl od žalobkyně neshledal výrok I. napadeného usnesení nepřezkoumatelným. Žalobkyně tuto námitku nijak nespecifikovala, Nejvyšší správní soud tedy zkoumal přezkoumatelnost citovaného výroku usnesení městského soudu pouze v obecné rovině. Městský soud nepochybně nezvolil přesnou formulaci a výrok měl znít tak, že se zastavuje řízení o kasační stížnosti, nikoliv že se zastavuje řízení. Z kontextu celého rozhodnutí městského soudu, zejména záhlaví vymezujícího předmět rozhodování městského soudu a rovněž z odůvodnění však jednoznačně vyplývá, že městský soud rozhodoval o kasační stížnosti I. Tato stížní námitka tedy není důvodná.

S ohledem na důvodnost předchozí stížní námitky je ovšem důvodná i kasační stížnost II., Nejvyšší správní soud proto usnesení městského soudu napadené kasační stížností II. zrušil (§ 110 odst. 1 s. ř. s.) – aniž by současně vrátil věc městskému soudu k dalšímu řízení. Takový postup by byl ryze formalistický, v rozporu se zásadou procesní ekonomie a nevedl by k ochraně práv žalobkyně.

Dalším řízením totiž Nejvyšší správní soud nemá na mysli pokračování v řízení ve věci samé, ve kterém městský soud bude samozřejmě pokračovat, nýbrž pokračování v řízení o kasační stížnosti I. (§ 108 odst. 1 s. ř. s.). Městský soud by v jeho rámci opět vyzval žalobkyni k uhrazení soudního poplatku za kasační stížnost I. a poté opět předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu, přičemž je již nyní zjevné, že celý postup by nevedl k jinému výsledku, než k odmítnutí kasační stížnosti I. pro opožděnost.

Stejně jako při posuzování kasační stížnosti II., i zde Nejvyšší správní soud odkazuje na svou předchozí judikaturu. Žalobkyně s ohledem na chybějící odůvodnění zpochybňuje možnost zjistit, proč městský soud považuje usnesení o zamítnutí žádosti o přiznání odkladného účinku žalobě za rozhodnutí dočasné povahy. Nejvyšší správní soud ovšem dočasnou povahu tohoto typu rozhodnutí dovodil již dříve (srov. usnesení ze dne 22. 12. 2004, čj. 5 As 52/2004 - 172, č. 507/2005 Sb. NSS), jeho právní názor prošel testem ústavnosti a Ústavní soud se s ním ztotožnil (usnesení ze dne 18. 3. 2005, sp. zn. III. ÚS 156/05). Usnesení o nepřiznání odkladného účinku tedy nemusí být odůvodněno (§ 55 odst. 4 s. ř. s.) a není proti němu přípustná kasační stížnost [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.]. Žalobkyně v kasační stížnosti sice tvrdí, že v jejím případě „nelze akceptovat způsob reparace“ uvedený ve shora citovaném usnesení Ústavního soudu, její nesouhlas však postrádá jakoukoliv argumentaci.

Kasační stížnost I. tedy není přípustná a Nejvyšší správní soud ji proto odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. za použití § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. a § 120 s. ř. s.].

O nákladech řízení o obou kasačních stížnostech městský soud rozhodne v rámci rozhodnutí ve věci samé.

Nejvyšší správní soud s ohledem na neprodlené rozhodnutí o obou kasačních stížnostech nerozhodoval samostatně o návrzích žalobkyně na přiznání odkladného účinku těchto kasačních stížností.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. května 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu